

ХРЕСНА ДОРОГА

*Розважання над страстями Христовими
з роздумами про сім'ю*

Для приватного вжитку

Івано-Франківськ
Видавництво «Нова Зоря»
2021

За дозволом церковної влади

ХРЕСНА ДОРОГА. Розважання над страстями Христовими з роздумами про сім'ю; упорядники: сім'я Рожак (о. Ярослав та їмость Ольга). – Івано-Франківськ: Нова Зоря, 2021. 48 с.

© Я. Рожак, Хресна дорога, 2021

© О. Рожак, Хресна дорога, 2021

Єпархіальний цензор о. Володимир Містерман

Літературне редагування Людмила Іванотчак

Дизайн обкладинки о. Степан Витвицький

Верстка Микола Іванотчак

Видавництво „Нова Зоря“ м. Івано-Франківськ,
пл. А. Міцкевича, 5 тел. (0342) 52-73-48
e-mail: druk.novazoria@gmail.com
[www.https://novazoria.com.ua](https://novazoria.com.ua)

Свідоцтво про внесення до Державного Реєстру
суб'єкта видавничої справи серія ДК №402
від 04.04.2001 р.

Молитва за родину Папи Івана Павла II

Милостивий Боже, від Тебе походить усяке батьківство на небі і на землі. Всеблагий Отче, Ти є Любов і Життя, учини, щоби кожна людська родина на землі через Твого Сина Ісуса Христа, народженого від Діви Марії, стала правдивим притулком життя і любові для усіх нових поколінь. Учини, щоби благодать Твоя скеровувала помисли й діла подругів для добра родин їхніх і для всіх родин світу.

Учини, щоби молодь знаходила в родині міцну опору для своєї людськості та її розвою в правді і любові. Учини, щоб любов, скріплена благодаттю Тайни Подружжя, була сильнішою від усіх слабкостей і криз, які часто зазнають наші родини. Учини — благаємо Тебе молитвами Святої Родини з Назарету, — щоби Христова Церква серед усіх народів світу могла плідно спов-

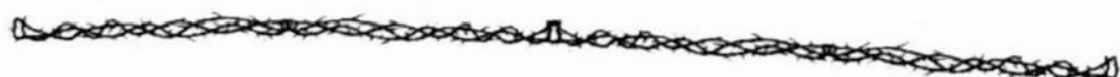
няти своє посланництво в родинах і через родини. В ім'я Господа нашого Ісуса Христа, що є Дорогою, Правдою і Життям на віки віків. Амінь.

Моліться, батьки

Моліться, батьки, за своїх діточок,
Як Мати Святая молилась,
Стояла вона на Голгофі святій,
На Синові муки дивилась.

Кати шаленіли, ридали жінки,
Із жаху тремтіли пилати,
До неба кричала Голгофа свята,
І плакала Божая Мати.

Молився Христос за катів і благов,
Щоб Бог їм простив їх провину,
Розбійнику райські він двері відкрив,
А Мати молилася Сину.

Вступна молитва

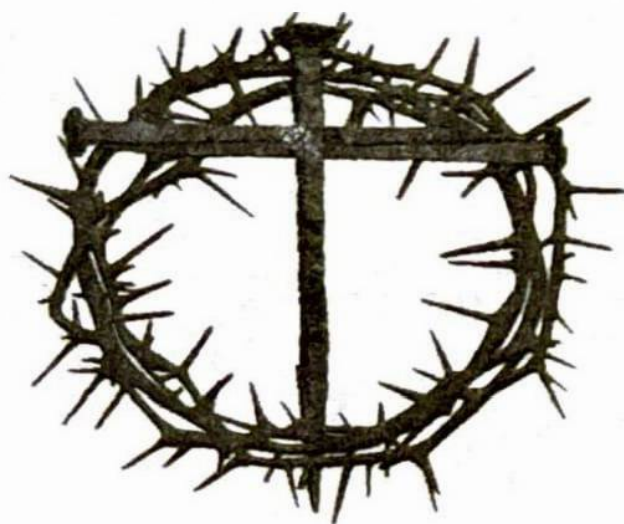
Ісусе, Спасителю наш, на доказ Твоєї безмежної любові до нас і для нашого спасіння Ти прийняв пониження, погорду, несправедливе засудження і найболючішу смерть на хресті. Милосердний Ісусе, Ти ніс тяжкий хрест і помер на ньому заради нашого спасіння. Прагнемо бути з Тобою на цій Хресній Дорозі, розділивши Твої страждання, проявити свою любов і співчуття. Усім серцем жаліємо та каємось за всі наші гріхи. Знаємо, що саме гріх став причиною Твоєї смерті. Пробач нам, Ісусе, і вчини, щоб ми Тебе більше не ображали. Нехай роздумування над Твоїми стражданнями пробудить у нас велику любов до Тебе і до наших ближніх.

Дякуємо Тоді за дар спасіння. Благаємо: дай нам ласку покаяння, хочемо перепросити Тебе за наші гріхи й випросити ласку витривати в доброму.

Господи, Отче Святий, Всемогутній Вічний Боже, благословляємо Тебе і дякуємо за наші сім'ї, благослови нас, що хочемо жити в любові та злагоді. У Твої руки ввіряємо наше майбутнє. Боже, джерело всякого блага, вчини, щоб ми завжди мали хліб насущний, збережи нас у здоров'ї та мирі, спрямуй наші стопи до добра.

Дай нам, Ісусе, щоб ми цю Хресну Дорогу провели на Твою славу й на користь наших душ. Нехай роздуми над Твоїми стражданнями та хресною смертю укріплюють нас, наші сім'ї і родини, щоб ми йшли Твоїми слідами навіть тоді, коли дорога обов'язків стане для нас дуже важкою. Ісусе, будь завжди біля нас. Амінь.

Пилат засуджує Ісуса Христа

**Слава страстям Твоїм,
слава довготерпінню Твоєму, Господи.**

Христа засуджують на смерть. Його несправедливо звинувачують. Будучи невинним та знаючи де і коли помре, Ісус відважно приймає волю Небесного Отця.

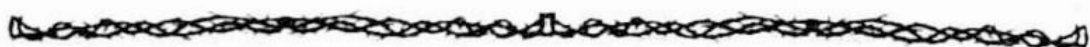
В нашому житті також є хвилини, коли ми мусимо прийняти ту дорогу, що стелиться перед нами. Окрім приємних та радісних моментів, нам можуть трапитись і самотність, втрата дорогої нам особи та інші випробування. І є хвилини, коли нам дуже важко, але ми приймаємо життя таким,

яким воно є. Христос навчає нас, щоб у таких ситуаціях цілковито й довірливо віддатися в Божі руки та йти вперед.

Ісусе, Ти, який умів мовчати, коли Тебе судили і обвинувачували; який не захищав себе, а до кінця довірився своєму Отцеві, навчи нас вміти довіряти в нашому подружжі. Твоє мовчання, Ісусе, навчає покори. Наша гордість часто не дозволяє нам мовчати. Завжди хочемо бути правими. Прагнемо доказувати, сперечатися, забуваючи при тому любити. Легко засудити, легко осудити іншу людину, легко відповісти за критику на свою адресу, за неприємні слова. Так думав і невдячний натовп, який недавно стрічав Ісуса як Царя, а тепер вимагає Його смерті. Вони забули, що Він виявляв до них милосердя: помножив хліб, коли вони були голодні, зцілював, коли вони хворіли, прощав, коли впадали у гріхи.

Чи подібно не буває також і в наших сім'ях? Скільки разів ми осудили і засудили наших найближчих (чоловіка, жінку, батьків, дітей)? І навіть не спитали про їхні

наміри, а відразу суб'єктивно оцінили та засудили.

Милосердний Ісусе, чуємо вирок смерті, даний Тобі замість нас. Благаємо: не дозволяй, щоб у день суду ми почули від Тебе вирок осудження.

Ісусе, прояви своє безмежне милосердя, бо лише в Тобі вся наша надія. Амінь.

Отче наш... Богородице Діво...

Вже зближається година,
Сонце ясне вже заходить,
Чорна зрада і зміна
Кроком Юди пильно бродить.

*Претерпівий за нас страсти, Ісусе Христе,
Сину Божий, помилуй нас!*

Ісус бере на себе хрест

**Слава страстям Твоїм,
слава довготерпінню Твоєму, Господи.**

Хрест у давні часи був знаменням ганьби, пониження, терпіння і смерті. Це була шибениця, на яку засуджували найбільших злочинців. Та від часу, коли Ісус взяв на свої рамена хрест і на ньому помер, значення хреста зовсім змінилося. Нині хрест є ознакою віри, надії, любові. Ісус приймає хрест добровільно, без примусу. Не відступає від цього. Тим Він каже, що потрібно бути покірливим до того, що дає нам життя.

Ми часто чуємо про «взяття хреста у нашій щоденності». Але що це насправді означає для нас? Чи ми допомагаємо, коли це вимагає від нас зречення, ділимося тим, що маємо, уникаємо непотрібних розмов? Ісус не викручується і не вигадує причин, а просто бере свій хрест і йде на Голгофу, аби віддати життя. Він послідовний до кінця.

А як у наших сім'ях? Наскільки ми здатні присвятити себе нашим рідним? Чи буває таке, що говоримо з дітьми чи нашими найдорожчими, а при тому не можемо відірватися від улюбленої телепрограми, в той час, коли треба присвятити наш час дитині, чоловікові, жінці чи батькам? Просто побути з ними і для них?

Милосердний Ісусе, несучи свій хрест, Ти дивишся на нас і промовляєш: «Коли хтось хоче йти за мною, нехай зречеться себе самого, візьме хрест свій і йде за мною». Просимо Тебе: дай нам ласку, щоб ми свої хрести несли зі спокоєм і довірою. Амінь.

Отче наш... Богородице Діво...

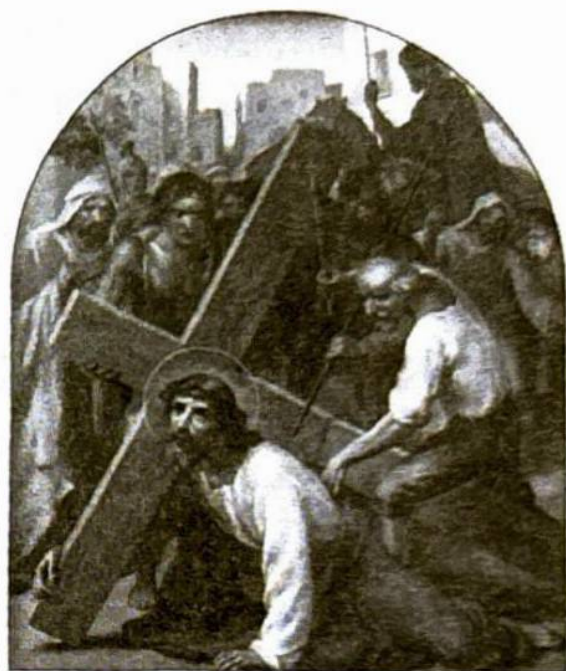
Хрест на плечі накладають,
Б'ють, катують, попихають.
Серед крові, серед поту
Спас іде вже на Голгофу.

*Претерпівий за нас страсти, Ісусе Христе,
Сину Божий, помилуй нас!*

Ісус перший раз падає під хрестом

**Слава страстям Твоїм,
слава довготерпінню Твоєму, Господи.**

По дорозі на Голгофу під тягарем хреста Ісус падає на землю. Ще зовсім недавно Він був такий сильний і могутній, що всі його слухали. А тепер Він падає у вуличний пил. Чому? А тому, що наші гріхи це зробили. Інколи і наш хрест кидає нас на землю. І тисячам людей, які проходять повз нас, може бути байдуже до нас, або ще гірше, — з посмішкою на обличчі дивляться на нас. А інколи так поведимось і ми: не хочемо розуміти, що може відчувати інша особа, яка під тягарем свого хреста лежить на землі.

Людина, яка падає, потребує конкретної допомоги. Не раз вона не вміє чи не може про це попросити, боїться, соромиться сказати про свою ситуацію. Коли Ісус падав, на це дивилися багато; а скільки допомогло? А як у наших сім'ях? Чи проявляємо ми співчуття і турботу до своїх ближніх? Чи й нас також зачепила байдужість серця? Коли падає дитина, її піднімає мати. Коли падає хлопець, його піднімає дівчина. Коли падає дружина, її піднімає чоловік. Коли падає старий, його піднімає онук. Але коли падає людина, яку немає більш кому підняти, то над нею схиляється сам Бог.

Ісусе, будь нашою надією і силою! Без Твоєї допомоги ми не зможемо піднятися з наших гріхів. Вся наша надія на Тебе, най-милосердніший Ісусе. Амінь.

Отче наш... Богородице Діво...

Чоловіче добрий
Глянь на Хрест святий,
Тут на нім вмирає
Бог-Спаситель твій.

*Претерпівий за нас страсти, Ісусе Христе,
Сину Божий, помилуй нас!*

Ісус зустрічає свою Матір

**Слава страстям Твоїм,
слава довготерпінню Твоєму, Господи.**

Мати Божа йде за Ісусом Хресною дорогою. Ісус втомлений і скривавлений, переповнений стражданням і страхом. Біля Нього натовп, а в цьому натовпі — серце, яке співчуває і любить без міри — це Пресвята Богородиця. Вона йде в натовпі непомітно, але не відводить від Свого Сина очей. Жоден Його рух, жодне зітхання не оминають її уваги. Вона, як і завжди, є поруч, особливо в цьому трагічному моменті життя свого Сина.

Зустрічі з мамою бувають різні. Часто вони сповнені любові, вдячності, поваги. Од-

нак бувають і такі, що викликають розпач та сльози. Ісус у своїй Матері зустрічає людину, яка любить до кінця, любить мудро, жертвовно та віддано, не противлячись Божій Волі.

А як буває у наших сім'ях? Як ми поводимось із нашими матерями — живими чи померлими? Чи пам'ятаємо про них, чи знаходимо для них час, щоби віддати нашим батькам належну пошану? А якщо я є матір'ю, то чи є подібною до Марії? Чи вмію любити своїх дітей за будь-яких обставин, так, як любить нас Матір Небесна?

Пресвята Богородице, Мати Милосердя, віримо, що Ти є присутньою у нашому житті. Коли будемо страждати, в часі смутку чи нещастя, зміцни нас: всели надію, скріпи віру, щоби вірно іти слідами Твого Сина. Амінь.

Отче наш... Богородице Діво...

Маріє, гляди, чиї то сліди.
То сліди твого Сина,
Тут ішла твоя дитина,
Маріє, не плач.

*Претерпівий за нас страсти, Ісусе Христе,
Сину Божий, помилуй нас!*

Симеон Кириней- ський помагає Ісусові нести хрест

**Слава страстям Твоїм,
слава довготерпінню Твоєму, Господи.**

Подорожньому на ім'я Симеон на його життєвому шляху стрічається незнайомий, засуджений на смерть, який на своїх сри-
вавлених раменах несе хрест — ганебне знаряддя смерті, на якому невдовзі буде розп'ятий. Мабуть Симеон противився, боровився, перечив, не розуміючи, чому він має допомагати цьому незнайомому «зло-

чинцю», однак вояки примусили його нести хрест Ісуса. Цей чоловік з Киринеї, напевне, сам ніколи б не підійшов до засудженого Ісуса, щоби полегшити Його тягар.

Також і в наш час є чимало людей, які уникають та не бажають проявити милосердя до інших. Інколи для багатьох це важко зробити навіть стосовно найрідніших, не кажучи вже про чужинців. Для багатьох, на жаль, заклик бути милосердним до потребуючої людини залишається незрозумілим. А як у наших сім'ях? Чи допомагаємо ми своїм найближчим? Чи проявляємо любов і милосердя до наших дітей, чоловіка чи дружини, батьків? Чи вміємо знайти час для своєї сім'ї, незважаючи на наші власні плани чи інтереси?

Господи Ісусе, Ти даєш нам стільки можливостей, щоб Тобі послужити, щоб проявити любов до Тебе в тих, хто страждає чи потребує нашої допомоги. Зміцни нашу віру, щоби в наших ближніх та найрідніших ми завжди могли бачити Тебе і ніколи не

пройшли байдуже повз тих, хто потребує
нашої допомоги. Амінь.

Отче наш... Богородице Діво...

Одної ночі Ісус
Витер сльози з моїх очей
І сказав: не журись,
Я з тобою по вік.
Скажи людям, що люблю їх,
Що за ними я тужу.
Коли зйдуть з моїх доріг,
Скажи, що шукаю їх.

*Претерпівий за нас страсти, Ісусе Христе,
Сину Божий, помилуй нас!*

Ісус втирається хустиною Вероніки

**Слава страстям Твоїм,
слава довготерпінню Твоєму, Господи.**

Ісус весь вкритий ранами і брудом. Голова, лице, руки й ноги поплямлені кров'ю, потом, дорожнім пилом. Ісус під тягарем хреста знесилений та виснажений. Серед натовпу лише одна жінка відважно проривається, щоби витерти обличчя Спасителя. Повна співчуття, вона підходить і хустиною обтирає лице Ісуса; те лице колись таке миле, ласкаве, милосердне — всіх до себе притягало, а тепер зневажене, обпльоване та скривавлене.

Часто в складні моменти нашого життя з'являється неочікувана допомога, чиясь простягнута рука — саме в той момент, коли нам цього найбільше треба. В нашому житті цією хустинкою Вероніки, якою ми обтираємо лице Ісуса в нашому ближньому, може бути розрада, чуйний жест чи увага. Набагато легше йти по житті, знаючи, що ми не самі, що поряд з нами крокує хтось, хто завжди готовий надати допомогу та заспокоїти. Дякуймо Богові, що маємо біля себе «Вероніку» в особі наших батьків, які завжди готові прийти на допомогу, жертвуючи собою і своїм життям.

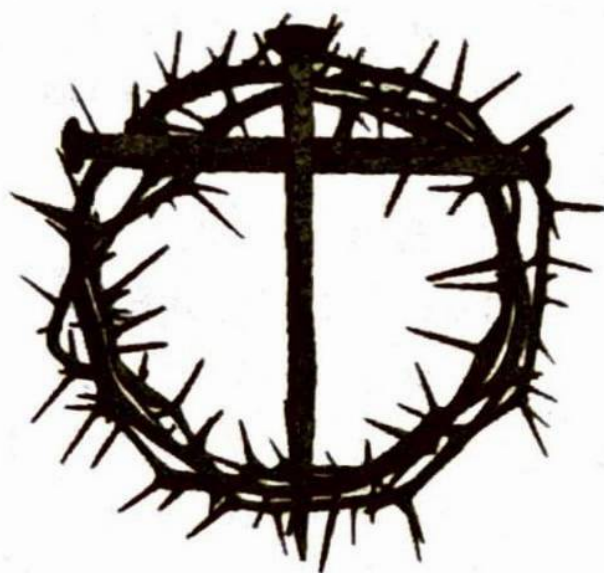
Ісусе, Спасителю наш, дай нам ласку, щоб ми мужньо і з довірою виконували справи милосердя стосовно наших ближніх, щоб у нашому серці відбився Твій образ. Як простий жест Вероніки полегшив Твої страждання, так і ми нашими невеличкими добрими вчинками завжди допомагаймо іншим. Амінь.

Отче наш... Богородице Діво...

Люблю Тебе, люблю всім серцем, Боже,
Як людське серце полюбити може.
Мені Ти — ціль і світ, життя, дорога
У світі цім, без них життя убоге.

*Претерпівий за нас страсти, Ісусе Христе,
Сину Божий, помилуй нас!*

Ісус вдруге падає під хрестом

**Слава страстям Твоїм,
слава довготерпінню Твоєму, Господи.**

Придавлений тягарем хреста, Ісус знову падає на землю. Падає, але, хоч знесилений до краю, встає. Тим Він нас навчає, що й ми після падіння завжди повинні підноситися. Це друге падіння Христа вчить нас прийняти свою слабкість і слабкість іншої людини — чоловіка, дружини, родичів, щоб ми не обурювалися через їхнє падіння. А коли ми впадемо і побачимо падіння інших, то щоб ми шукали завжди простягнуту руку Господа, щоб не втратити віри в себе та в ближнього.

Падіння людини не раз викликає прагнення відступитися й перекласти проблему на інших. Інколи ми переконуємо себе, що інші мають кращі можливості надати допомогу, вони заможніші, здібніші, їм легше, вони менше ризикують. Однак Ісус, який упав на єрусалимській дорозі, потребував допомоги тих, хто стояв найближче. А як є у наших сім'ях? Чи ми завжди простягаємо руку допомоги? Чи у нас не виникають думки, чому саме я це маю зробити, а не хтось інший з членів нашої сім'ї?

Ісусе, скільки разів ми обіцяли виправитися, стільки разів Ти нам пробачав, а ми знову падали. Наша гордість, прагнення бути вище за інших, чуттєвість, лінощі так жахливо Тебе пригнічують! Ісусе, тихий і сумирний серцем, зроби наше серце схожим на Твоє! Амінь.

Отче наш... Богородице Діво...

Коли заплачу, Ти мене потішиш,
Коли упаду, з поміччю поспішиш.
Навчи мене в недолі сльози втерти,
Навчи мене в любові жити й вмерти.

*Претерпівий за нас страсти, Ісусе Христе,
Сину Божий, помилуй нас!*

Ісус промовляє до плачучих жінок

**Слава страстям Твоїм,
слава довготерпінню Твоєму, Господи.**

Жінки співчують над терпіннями, які Ісусові завдають чоловіки: кати, вояки, жидівські священники й законовчителі, Пилат, Ірод та інші. Часто чоловіки тяжко зневажають Христа через свою ненависть, несправедливість, жорстокість, невірність, байдужість до віри, п'янство та інші гріхи. Ісус приймає співчуття невіст, але нагадує, що вони також не раз винні, бо не виховували дітей у побожності й любові до Бога, а ці діти, коли виростуть, будуть Христа зне-

важати, подібно як ті, що Його засудили й розіп'яли.

В нашому житті бувають моменти, коли ми плачемо, плаче наша душа. Тоді є й смуток, біль, печаль. Плач над кимось виражає співчуття. Але чи така позиція несе з собою конкретну підтримку? Ісус вказує, що вони мають плакати не над Ним, а над собою та своїми дітьми. А як у наших сім'ях? Наскільки у вихованні дітей ми керуємося Божими Заповідями, чи привчаємо своїх дітей до молитви, чи показуємо їм приклад у ставленні до ближніх? Чи ми робимо все для правдивого їх християнського виховання, все для того, щоб потім не плакати над ними і над собою?

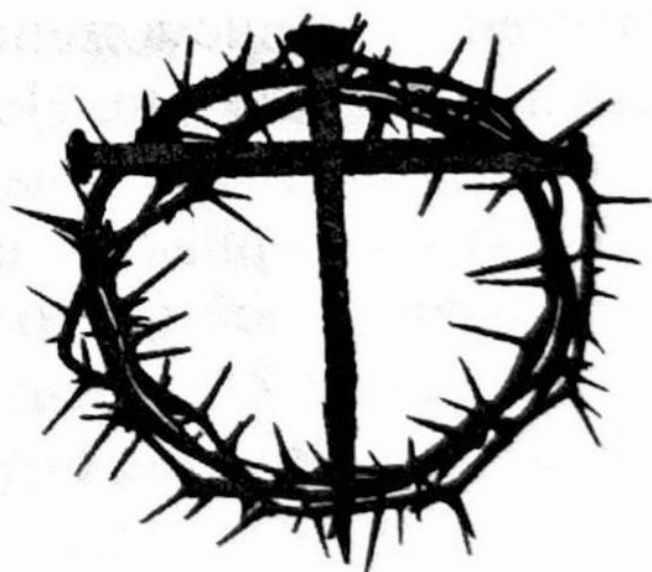
Наймилосердніший Спасителю, зміцни наші сили, щоб ми у своїй любові до ближніх не обмежувалися тільки співчуттям і сльозами, щоб наші вчинки свідчили про нашу віру і любов до Тебе, щоб ми пам'ятали, що віра без діл — мертва. Амінь.

Отче наш... Богородице Діво...

Хочу я з Тобою жити,
Спасе Ти мій дорогий,
Хочу я Тобі служити
Кожен день земний.
Миру без Тебе нема,
Щастя без Тебе дріма,
Світло лиш в Тобі сія,
Вічність Ти моя.

*Претерпівий за нас страсти, Ісусе Христе,
Сину Божий, помилуй нас!*

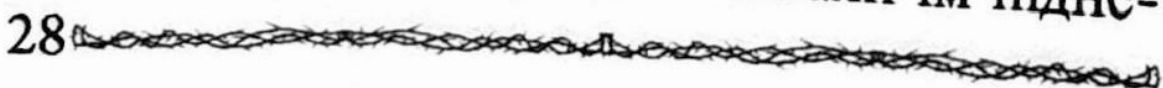

Ісус втретє падає під хрестом

**Слава страстям Твоїм,
слава довготерпінню Твоєму, Господи.**

Ісус ослаблений та знеможений, під тягарем хреста падає третій раз. Не зважаючи на це, жорстокі кати не мають над Ним милосердя, вони Його шарпають, штовхають, копають і змушують, щоб скоро вставав та йшов далі. З останніх сил наш Спаситель підноситься та, похитуючись, ступає вперед дорогою на гору Голгофу.

Цей третій упадок Ісуса вчить нас, щоб ми на вид чужих упадків уміли співчувати й подавати руку допомоги, ніколи не судили тих, що падають, а допомагали їм підне-

стися та йти далі дорогою за Спасителем, ніколи не тішилися з чужих упадків, бо ми також дуже легко можемо спіткнутися й впасти.

Моменти зломлення, падіння, відчуття безсилля, гіркоти — це звичні людські речі, які стосуються кожного з нас. Коли чиєсь падіння серйозне, нашим християнським обов'язком є допомогти. Справжня, дієва допомога найчастіше вимагає зречення і зусиль. Треба, щоб ми вчилися допомагати іншим та навчали так робити наших дітей. Чи робимо ми так у наших сім'ях? Чи наші домашні не чують: «потім, пізніше, не маю часу»? А присвячений їм час може допомогти в подоланні труднощів та дає нам відчуття родини.

Милосердний Ісусе, подай нам свою руку, як колись Петрові, що тонував, бо ми самі встати не можемо. Наповни довірою наші серця, щоб ми повірили, що з допомогою Божої благодаті можемо стати святими родинами. Амінь.

Отче наш... Богородице Діво...

Небо, земля, сотворіння,
На Голготу припадь нині,
Над Ісусом заридати
І сльозами проливати
Жалісно.

*Претерпівий за нас страсти, Ісусе Христе,
Сину Божий, помилуй нас!*

Кати здирають з Ісуса Христа одяг

**Слава страстям Твоїм,
слава довготерпінню Твоєму, Господи.**

Кати ділять одяг Ісуса і Він це бачить. Для катів Ісус непотрібний, для них Він безвартісний.

Нагий Син Божий стоїть і дивиться на своїх мучителів та вбивць. Дивиться і на нещасний Єрусалим, який Його відрікся й засудив на смерть. Люди звільнили Спасителя з одяжі, а себе — від Божої ласки й гідності Божих дітей. Як часто ми, задивлені в якусь земну користь чи земні багатства, вибираємо їх, а відкидаємо Бога та Його благодать.

Як часто змінюємо вічне й Боже на дочасне і проминаюче!

Ісус все пройшов, все виконав, все віддав до останнього, навіть одягу. Христос стоїть віч-на-віч зі своїми катами і без жодного слова докору віддає їм останнє. З Ісуса здерли одяг. Нагота Ісуса показує нам реальність виклику: «нагого одягнути». Довкола нас насправді дуже багато вбогих, позбавлених гідності, доброго імені, правди.

Не раз дуже тяжко стати на захист людини, непопулярної в нашому середовищі, говорити незручну правду. А чи є місце для правди та любові у наших сім'ях? Наскільки ми турбуємося про пошану доброго імені тих, із ким перебуваємо кожного дня? Чи легковажним словом, злостивим жартом, непотрібною критикою не позбавляємо гідності своїх дітей, чоловіка чи дружини?

Милосердний Ісусе. З Тебе здерто одягу для того, щоб ми були вкриті одягом благодаті і милосердя, одягом невинності і любові. Покрий нас своєю благодаттю. Для Тебе

немає нічого неможливого, тому безмежно довіряємо Тобі, Ісусе! Амінь.

Отче наш... Богородице Діво...

Люди мої, люди!

Що ж Я вам вчинив?

Або чим же Я вас коли оскорбив?

Я сліпцям лиш вашим очі відкривав,

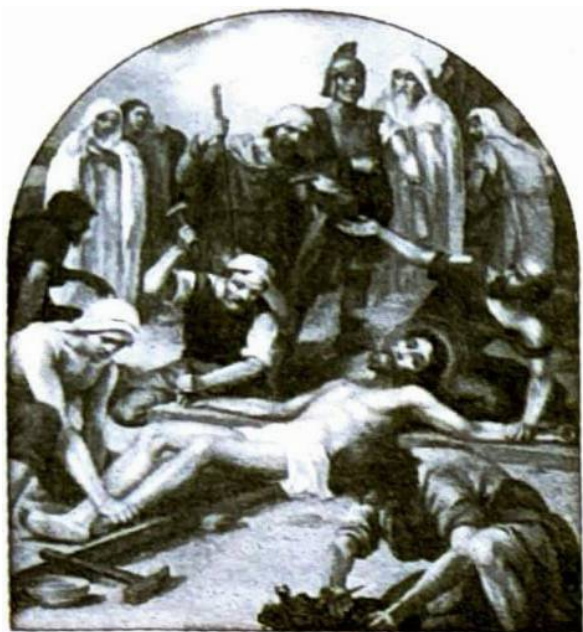
Многих прокажених ваших очищав

Та й недужих з ложа болізни зводив,

Но нічим Я досі вам не догодив.

*Претерпівий за нас страсти, Ісусе Христе,
Сину Божий, помилуй нас!*

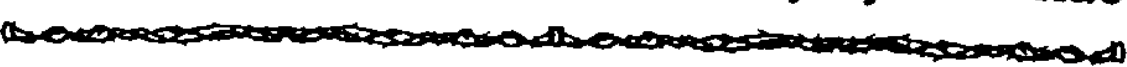

Ісуса Христа прибивають до хреста

**Слава страстям Твоїм,
слава довготерпінню Твоєму, Господи.**

Ісус простягає руки й ноги на хресті. Він, мов ягня, жертвує себе за спасіння світу. Грубі цвяхи продірявлюють пресвяті руки й ноги Спасителя одну за одною. Свіжа, тепла кров скроплює тверде й сухе каміння гори Голгофи.

І нас нерідко проколюють болючі цвяхи: обмов, наклепів, кривди, погорди, пониження та багато іншого. Ми не вміємо їх приймати спокійно — гніваємося, ображаємося, погрожуємо помстою... Ісус учить нас

приймати спокійно цвяхи терпінь і понижень, бо Він не дивиться на людей, а на волю свого Небесного Отця, який ту чашу Йому приготував.

У цей особливий час страждання біля Ісуса немає учнів, подібно як немає і численних зцілених, чудесно нагодованих, визволених із гріха. Є багато цікавих спостерігачів, ворожий натовп і кати. Як поведимось ми у наших сім'ях? Де знаходимось, коли близька нам людина страждає? Чи знаходимо час і можливість бути поруч із дорогими нашому серцю людьми у важкі моменти? Як багато людей страждають і помирають на самоті, полишені родиною та друзями!

Милосердний Ісусе, хоч ми знаємо, що кожен гріх розпинає Тебе, але не перестаємо грішити та інколи багато разів на день грішимо думкою, словом чи вчинками. Ісусе, вилікуй нас від невдячності своїм милосердям! Від важкого гріха вбережи нас! Віримо в силу Твоєї благодаті і в Твоє милосердя, бо Ти не хочеш смерті грішника, але щоб він жив з Тобою навіки. Амінь.

Отче наш... Богородице Діво...

Голгофо! Голгофо! Голгофо!
Побути тут кожному слід,
В цій тиші далекий є світ.
Ти гоїш мій біль, тамуєш мій страх,
Ісусе, Спасителю мій!

Приспів:

То не цвяхи, а мій гріх Тебе прибив!
То не люди, а мій гріх Тебе судив!
То не цвяхи, а мій гріх Тебе тримав!
Хоч давно це було, Ти за мене страждав.

*Претерпівий за нас страсти, Ісусе Христе,
Сину Божий, помилуй нас!*

Ісус Христос помирає на хресті

**Слава страстям Твоїм,
слава довготерпінню Твоєму, Господи.**

Ісус Христос помирає на хресті. До останньої краплі випита найгіркіша чаша. Сказані всі слова, діло відкуплення та спасіння звершено. Лише чи зможуть кати та розпинателі простити самі себе? Адже тільки тепер вони можуть зрозуміти кого убили. Та чи зрозуміли?! Вони мали ціле Ісусове життя, щоб пізнати Його, щоб покаятися, але не зробили цього. Люди, що живуть поруч, не вічні. Дуже часто лише після того, як ми їх втрачаємо, усвідомлюємо, наскільки

ки важливими вони були для нас. Але уже нічого ні повернути, ні виправити не можемо.

Наше життя також одного разу завершиться. Чи встигнемо покаятися? Завжди є час все змінити, поки ще б'ється серце. Прощаймо і просімо прощення, любім та говорімо людям про любов, виконуймо наше призначення на землі сьогодні, бо завтрашнього дня може не бути. А чи є місце у наших сім'ях для прощення? Наскільки ми спроможні у родині, в подружжі, серед найближчих прощати? Як це можливо, що є сім'ї, зокрема християнські, в яких ті, що живуть під одним дахом, роками можуть не розмовляти між собою та залишаються взаємно байдужими?

Найдорожчий Ісусе, вчини, щоб наше серце палало любов'ю до Тебе та було здатним прощати. Амінь.

Отче наш... Богородице Діво...

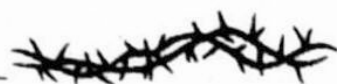
Чи ти був на Голгофі, чи бачив Хреста,
На якому Син Божий вмирав.
Це за наші гріхи Він життям заплатив,
Щоб життя вічне ти і я мав.

Приспів:

Поможи, Боже мій, зрозуміти любов,
Що для нас показав на Хресті.
Лиш тоді зможу я за тобою іти
Серед бур і страждань на землі.

*Претерпівий за нас страсти, Ісусе Христе,
Сину Божий, помилуй нас!*

Ісуса здіймають з хреста

**Слава страстям Твоїм,
слава довготерпінню Твоєму, Господи.**

Тіло Христа знімають з хреста і передають в руки Його Матері. Син Божий, приходячи в цей світ, віддав себе Матері і коли зі світу відходить, знову лежить на руках своєї Пресвятої Матері. Також кожному з нас Ісус віддає себе у Пресвятій Тайні Євхаристії, дає себе цілого, з усім багатством ласк та надприродних скарбів.

Як багато людей ходило за Ісусом під час його проповідей і зцілень, але як небагато людей прийшло, щоб зняти Його тіло

з хреста! Саме в таких ситуаціях виявляється справжня любов, справжня відданість, справжня мужність. Багато казали, що будуть Йому вірні до кінця, але лише Йосиф з Ариматеї, що був Його учнем таємно, прийшов до Пилата просити, щоби зняти Його тіло. Зі всіх, хто були готові йти за Ним слідом, лише кілька людей дійсно пройшли цей шлях до кінця з Ісусом.

У житті кожного з нас трапляються такі моменти, коли ми безпомічні, зневірені через страждання або смерть близької людини. І як нам важко інколи погодитися з думкою, що люблячий Бог допускає, що у світі є страждання, особливо коли це стосується дорогих нам людей. Через приклад віри і надії, якими була сповнена Марія, можемо усвідомити те, наскільки важливо покладатись на Божу волю, а у найскладніших життєвих ситуаціях розуміти, що Господь є біля нас.

Страждаюча Мати, своїми теплими словами омиваєш Ісусові рани, причиною яких є наші гріхи, благаємо Тебе: випроси для

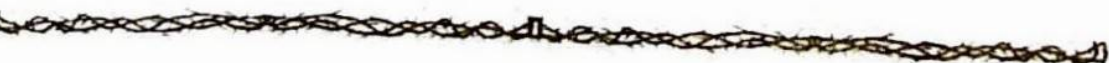

нас милосердя у Свого Сина та будь нас
Матір'ю Милосердя тепер, а особливо в го-
дину нашої смерті. Амінь.

Отче наш... Богородице Діво...

Моліться, батьки, за своїх діточок,
Як Мати Свята молилась.
Стояла Вона на Голгофі святій,
На синові муки дивилась.

*Претерпівий за нас страсти, Ісусе Христе,
Сину Божий, помилуй нас!*

Ісуса Христа вкладають до гробу

**Слава страстям Твоїм,
слава довготерпінню Твоєму, Господи.**

Що може бути страшнішим в житті ніж могила? Здавалося б, що це і є найгіркіший та найтрагічніший фінал Ісусового шляху і це схоже на поразку. Гріб привалено каменем, а вкладання тіла Ісуса до гробу розвіює будь-які сумніви про те, що Він помер. Здається, що надії немає. Та невже це кінець?

Часто в житті є так, що людське життя також виглядає позбавленим змісту, бо як би ти не жив, все одно помреш. А якщо так, то навіщо жити? Адже доля у всіх однакова.

Серед старих надгробних плит важко відрізнити могили праведників від грішників. Однак смерть — це не мета, це тільки ще один крок на дорозі кожного з нас до воскресіння.

Із вкладанням Ісуса до гробу виглядає, що все закінчилося. Усім здається, що остання крапка історії Ісуса Христа — це гріб. Та Він виразно сказав: «Я — воскресіння і життя. Хто в Мене вірує, той навіть і вмерши — житиме!».

А як у наших сім'ях? Чи пам'ятаємо ми про наших померлих, не тільки дбаючи про їхні могили, але насамперед постійно оточуючи їх нашою молитвою?

Милосердний Ісусе, кожним ударом нашого серця дякуємо Тобі за все, що Ти для нас зробив, за кожную краплю крові, за пожертвуване життя, за безмежне Твоє милосердя над цілим людством. Віддаємо Тобі наші серця, розум та волю. Захорони нас від зла, вчини, щоб від сьогодні ми йшли Твоїми слідами аж до кінця життя і так дійшли до Воскресіння! Амінь.

Отче наш... Богородице Діво...

Коли з хреста здіймали Тіло,
До гробу клали похапцем,
Від жаху сонце потемніло,
Закрила темрява Лице.

*Претерпівий за нас страсти, Ісусе Христе,
Сину Божий, помилуй нас!*

Кінцева молитва

Божественний наш Спасителю! З глибини душі дякуємо за всі ті терпіння, що їх Ти зволив прийняти заради нашого спасіння. Дай нам ласку все більше любити Тебе та користати з діла відкуплення для освячення наших душ та наших родин.

Небесний Отче, жертвуємо Тобі терпіння, засуд і смерть Твого Сина, а нашого Господа Ісуса Христа за відпущення наших гріхів.

Ти є істинним Богом і справжньою людиною, що прийшов у цей світ, щоб явити своє милосердя і дати приклад любові. Заради нас Ти зазнав страждання і приниження та помер на хресті.

Милосердний Ісусе, Твоїй опіці ми віддаємо наші сім'ї, домівки та усе, що маємо і чим володіємо. Благослови нас, охорони від зла й небезпеки, збережи від нещасть і укріпи нашу віру та любов. У печалі й страж-

данні даруй надію. Вчини, щоб ми завжди перебували в єдності з Тобою.

Благаємо Тебе, Ісусе: наповни наші серця Тобою, щоб уже жили не ми, а Ти жив у нас, щоб ми могли любити одне одного так, як Ти нас любиш, а наша сім'я хай стане вогнищем християнських чеснот. Навчи нас чути і розуміти одне одного, підтримувати себе взаємно у важку хвилину, бути єдиною Христовою спільнотою, де лунатиме Твій голос. Амінь.

